

Ikt. sz.: KOB-41/20-4/2020.

KOB-15/2020. sz. ülés
(KOB-38/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális bizottságának**
2020. november 30-án, hétfőn, 11 óra 02 perckor
az Országház Széll Kálmán termében (főemelet 64.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	<i>5</i>
<i>Magyar közpénzt magyar sportolókra címmel benyújtott H/11027. számú határozati javaslat</i>	
<i>(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	<i>5</i>
<i>Dr. Steinmetz Ádám szóbeli kiegészítése</i>	<i>5</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>6</i>
<i>Dr. Steinmetz Ádám válasza</i>	<i>8</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>9</i>
<i>A pedagógushiány megszüntetéséről szóló H/12959. számú határozati javaslat</i>	
<i>(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	<i>9</i>
<i>Ander Balázs szóbeli kiegészítése</i>	<i>9</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>11</i>
<i>Ander Balázs válasza</i>	<i>15</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>16</i>
<i>Az ülés berekesztése</i>	<i>16</i>

Napirendi javaslat

1. Magyar közpénzt magyar sportolókra címmel benyújtott határozati javaslat (H/11027. szám)
(Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
2. A pedagógushiány megszüntetéséről szóló határozati javaslat (H/12959. szám)
(Ander Balázs, Csányi Tamás és Dr. Brenner Koloman (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Pósán László(Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Hoppál Péter (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Kállai Mária (Fidesz), a bizottság alelnöke

Simon Róbert Balázs (Fidesz), a bizottság alelnöke

Ander Balázs (Jobbik), a bizottság alelnöke

Kunhalmi Ágnes (MSZP), a bizottság alelnöke

Demeter Zoltán (Fidesz)

Dunai Mónika (Fidesz)

Dr. Vinnai Győző (Fidesz)

Szilágyi György (Jobbik)

Földi László (KDNP)

Dr. Hiller István (MSZP)

Szabó Szabolcs (független)

Helyettesítési megbízást adott

L. Simon László (Fidesz) dr. Kállai Máriának (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Sándor Tamás bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászóló

Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik) országgyűlési képviselő

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 02 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntök mindenkit a mai bizottsági ülésen. A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy a bizottság határozatképes és a hivatali munkamegosztás miatt a mai ülésünk munkáját Takács Gabriella helyett ismét dr. Sándor Tamás fogja segíteni. Köszönöm szépen.

Elsőként a napirendről kell döntenünk. Ki az, aki egyetért a kiküldött napirenddel? Kérem, kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* Ezt a bizottság egyhangúlag elfogadta. Köszönöm szépen.

Magyar közpénzt magyar sportolókra címmel benyújtott H/11027. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az elfogadott napirendnek megfelelően tehát elsőként a „Magyar közpénzt magyar sportolókra” címmel benyújtott H/11027. számú előterjesztés kerül sorra. Kérdezem, hogy az előterjesztő kíván-e szólni. *(Dr. Steinmetz Ádám: Igen.)* Megadom a szót akkor Steinmetz képviselő úrnak. Parancsoljon!

Dr. Steinmetz Ádám szóbeli kiegészítése

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Nagyon köszönöm, hogy ez a határozati javaslat ide kerülhetett a bizottság elé, melyet valóban „Magyar közpénzt magyar sportolókra” címmel adtam be.

A javaslat lényege, hogy az Országgyűlés, amennyiben az önök támogatásával is tárgysorozatba kerül, felhívja a kormányt arra, hogy a lehető legrövidebb időn belül dolgozzuk ki azokat a szabályokat, amelyek elérik azt a célt, hogy a látványsportágaknak nevezett sportágakban az adható támogatásokat kizárólag magyar, illetve európai uniós állampolgársággal rendelkező fiatalok, utánpótláskorú játékosok nevelésére, képzésére lehessen fordítani. Annak érdekében pedig, hogy tudjuk és tisztán láthassuk azt, hogy kik azok, akik magyar, illetve uniós állampolgársággal rendelkeznek, szükséges végre megteremteni a nemzeti sportinformációs rendszert, amelye már több mint egymilliárd forintot elköltöttünk az elmúlt években. E rendszer, az ebben regisztrált adatok alapján tudhatnánk meg pontosan azt, hogy ki az uniós állampolgár és ki a nem uniós állampolgár.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat benyújtására több dolog miatt került sor. Egyrészt sosem vitattam, és ezt most sem szeretném véka alá rejteni, hogy a Fidesz-kormány az elmúlt tíz évben rengeteget áldozott a sportra, a sportinfrastruktúra megújult, köszönet ezért, valamint az úgynevezett taós sportágakba, labdarúgásba, kézilabdába, kosárlabdába, vízilabdába, a röplabdába és a jégkorongba is rengeteg pénz áramlott és rengeteg fiatal sportoló kezdte el ennek hatására a sportolást ezekben a sportágakban.

Ez nagyon jó dolog, úgy gondolom, ami viszont nem jó - és engedjék meg, hogy röviden indokoljam és megvédjem e határozati javaslatot -, az az, hogy az utóbbi években lehet látni, hogy egyes sportegyesületeknél megjelentek külföldi utánpótláskorú játékosok, néhol már tömeges méreteket öltve, és semmiképpen sem szerencsés rájuk költeni a taoforintokat, ami egyébként magyar közpénz, ezt most már a bíróság is kimondta. Ezeket a pénzeket el lehetne költeni akár áfacsökkenésre vagy nyugdíjmelésre és hosszan sorolhatnám a példákat. Egy gazdasági válság idején, amit

a koronavírus-járvány idézett elő, különösen fontos az, hogy ezekkel a közpénzekkel a kormány jól sáfárkodjon és nem gondoljuk tehát, hogy ezt, mondjuk, ukrán és szerb, sorolhatnám tovább, külföldi, nem EU-s tagállam állampolgáira, a képzésükre, nevelésükre kellene fordítani. *(Kunhalmi Ágnes és dr. Hiller István megérkeznek.)* Tisztelt képviselőtársaim, láthatjuk, hogy a társadalomban sok minden kiveri a biztosítékot a taorendszer kapcsán, de ez az egyik olyan eleme, amit mindenképpen, úgy gondolom, méltó lenne szabályoznunk *(Simon Róbert Balázs megérkezik.)*, és nem támogatni, hogy ezeket a pénzeket olyan célokra használjuk fel, amelyekhez a magyar társadalomnak igazából nem fűződik érdeke.

Ez csak a gazdasági része, de engedjék meg, hogy most olimpiai bajnokként felvillantsak egy sportszakmai részt is. Gondoljanak bele, hogy ezek a gyerekek, akik ide kerülnek, ezek a külföldi, nem EU-s állampolgárságú gyermekek a mieink elől veszik el a helyet, tehát helyettük játszanak hétvégén a csapatban, az edzésen, ők kapják a játéklehetőséget. Ez nem segíti a magyar fiatalok fejlődését rövid távon és egyébként pedig hosszú távon ezek a gyerekek lesznek azok, akik aztán utánpótláskorban, majd később felnőttként nemzeti válogatott színekben ellenünk fognak játszani, a mi kárunkra fognak esetleg jó eredményt elérni. Képzeli el azt, hogy a mi közpénzünkéből, amit, még egyszer mondom, akár nyugdíjemelésre vagy áfacsökkenésre is fordíthatnánk, azokat a gyerekeket neveljük, képezzük, akik aztán később majd a nemzetközi porondon megvernek minket, de addig is a magyar fiatal tehetségek elől elveszik a helyet.

Úgyhogy nagy tisztelettel megkérem a bizottságot, hogy az általam elmondottakra tekintettel vegyék tárgysorozatba ezt a határozati javaslatot. Ha itt most van ezzel kapcsolatban valakinek véleménye és azt elmondja, köszönettel veszem, de a legnagyobb köszönettel azt venném, ha az Országgyűlés plénuma előtt, a tisztelt Ház előtt tudnánk erről a kérdésről is érdemi vitát lefolytatni. Köszönöm szépen a figyelmet.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kíván-e a bizottság tagjai közül bárki az előterjesztéshez, a tárgysorozatba vételhez hozzászólni. *(Szilágyi György jelentkezik.)* Szilágyi képviselő úr, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Már csak azért is hozzászóllok, bár képviselőtársam, úgy gondolom, teljesen normális érveket hozott fel, hogy addig végig tudják gondolni a határozati javaslatot, hátha esetleg a kormánypárt részéről is hallhatunk hozzászólást, hiszen jó lenne, ha tudnánk erről a kérdésről érdemben beszélni.

Engedjék meg, képviselőtársaim, hogy mivel önök sokszor foglalkoznak a múlttal, én is hadd foglalkozzam ezzel egy kicsit, méghozzá a benyújtó személyét illetően. *(Dr. Hoppál Péter megérkezik.)* Azt azért elhihetjük, hogy egy olimpiai bajnok, egy többszörös magyar bajnok, aki külföldön is kipróbálhatta magát idegenlégiósként és tisztaban lehet más országok eljárásrendjével, az ottani képzési rendszerekkel, teljesen jó szándékúan nyújt be egy ilyen törvényjavaslatot. Tehát arra szeretném önöket kérni, hogy ilyen szemszögből is vizsgálják ezt a törvényjavaslatot és ne pártpolitikai szempontból, hiszen ennek nem szabadna pártpolitikának lennie. Egyértelmű, mint ahogy Steinmetz Ádám is elmondta, hogy a tao közpénz, bár az alaptörvény-módosítással most önök ezt megváltoztatják és majd el fogják veszíteni a közpénz jellegüket a taotámogatások is, de ettől függetlenül bírósági ítélet mondta ki, hogy közpénz. Önök úgy döntöttek, hogy a magyar adófizetők pénzéből lehessen a tao magyar utánpótláskorú játékosok nevelésére és képzésére fordítani elsődlegesen.

Tehát ha ez volt az önök célja, amikor ezt a törvényt életbe léptették, jogos lenne akkor az igény, hogy ez meg is valósuljon és ne külföldi utánpótláskorú játékosokat képezzünk a magyar adófizetők pénzéből. Az is teljes mértékben elvárható és jogos, észszerű érv, amit Steinmetz képviselő úr elmondott, hogy ne más nemzetek sportolóit segítsük hozzá ahhoz, hogy jó pár év múlva, amikor ezekből az utánpótlás-játékosokból esetleg felnőtt válogatott játékosok lesznek, pont Magyarország ellen használják fel azt a képzést, amit a magyar adófizetők forintjaiból kaptak fiatalkorukban.

Tehát arra szeretném kérni önöket, támogassák a javaslatot, főleg úgy egyébként, hogy nem meghatározni akarja a képviselő úr most, hogy milyen rendelkezéseket hozunk, hanem a kormány kezében lenne, hogy hogyan változtassa meg, hogy hozzon olyan szabályrendszert, amely garantálja, hogy a magyar adófizetők adóforintjai magyar utánpótláskorú játékosok fejlesztésére és képzésére fordítódjanak, ezt tehát önök tudnák eldönteni. Kérem, hogy vegyék tárgysorozatba a képviselő úr javaslatát, vitatkozzunk róla adott esetben a parlamentben, és ha hajlandóak rá, akár közösen is, szívesen segítünk, hogy megalkossuk azokat a részletszabályokat, amelyekkel valóban eléri a célját, akár az önök célját, hogy magyar fiatalokat képezzenek taopénzből, és a magyar adófizetők célját is, akik valószínűleg sokkal jobban el tudnák fogadni ezt az egész taorendszert, ha az tényleg kizárólag magyar utánpótláskorú sportolók képzését és fejlődését szolgálná. Kérem, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További hozzászólási szándék? *(Simon Róbert Balázs jelentkezik.)* Simon képviselő úr!

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Először is elnézést kérek, hogy pár percet késtem, a forgalom miatt volt. *(Az elnök megkéri a képviselőt, hogy a mikrofonját kapcsolja be.)* Melyikkel? *(Közbeszólások: Oldalt! – Jobbra!)* Köszönöm, megvan.

Elnézést a késésért, a forgalom az Erzsébet-hídnál kicsit akadozott, emiatt késtem és az elején nem voltam itt. Természetesen maximálisan tiszteletben tartva Steinmetz képviselő úr jó szándékát, kértünk egy szakmai álláspontot mindenképpen az ügyben. Az Európai Bizottság joggyakorlata alapján a sportági szakszövetségeknek, amatőr szabadidős sportkluboknak, valamint utánpótlás-nevelési, diák- és ifjúsági sport, ifjúsági testnevelés céllal nyújtott támogatás az uniós állami támogatási szabályok alapján nem minősül állami támogatásnak, ezért az állami támogatásra vonatkozó bejelentés hatálya nem terjed ki ezen támogatotti körre. Így aztán értelmezhetetlen a képviselő úr által felvázolt támogatási forma, amely alapján inkább máltai, ciprusi, görög nemzetiségű sportolókat támogatna délvidéki, kárpátaljai fiatalok helyett. Ezért ezt a határozati javaslatot nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e további hozzászólási szándék? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs.

Csak szeretném megjegyezni, valóban ez a javaslat a Szerbiában vagy éppen Ukrajnában élő, magyar állampolgársággal még nem rendelkező fiatalokat kizárja. Van, ahol nem is engedik, hogy lehessen magyar állampolgár is, Szerbia esetében ez nem áll fenn, de Ukrajna esetében sajnos fennáll.

Van-e további hozzászólási szándék? *(Szilágyi György jelentkezik.)* Szilágyi képviselő úr, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Képviselőtársaim! Azt, hogy önök egy normális javaslatnál megpróbálják belekeverni a határon túl élő magyar testvéreinket és arra hivatkoznak, hogy az ő támogatásukat kívánja ez a javaslat elvonni, ne mondjuk hazugságnak, mondjuk azt inkább, hogy félreértelmezik teljes mértékben ennek a javaslatnak a lényegét. A határon túl élő testvéreinknek ugyanis megvan a lehetőségük arra, és hál' istennek nagyon sokan élnek is vele, hogy magyar állampolgárok legyenek. Abban a pillanatban, ahogy magyar állampolgárok, ez a javaslat nem zárja ki őket ebből a lehetőségből, hiszen jogos, hogy magyar állampolgárként Magyarországon esetleg utánpótlásképzésben is részesüljenek. Ez a javaslat nem erről szól. Az, hogy ezzel takaróznak, szerintem a javaslatra nézve is szomorú, az előterjesztő személyére nézve is szomorú, hiszen most megvádoltak egy olimpiai bajnokot azzal, hogy a határon túli magyarokat megpróbálja kizárni a magyarországi támogatási rendszerből. Én ezt felháborítónak tartom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Csak arra szeretném felhívni a figyelmét Ukrajna vonatkozásában, hogy a kettős állampolgárságnak az ukrán állam részéről elismerése nincs. Kíván-e valaki hozzászólni? *(Szabó Szabolcs jelentkezik.)* Szabó Szabolcs képviselő úr, parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót. Csak annyit jegyezni meg, hogy a magyar bírósági joggyakorlat alapján a tao jelen pillanatban még közpénznek számít, innentől kezdve, azt gondolom, ennek a szabályozásával és pontosításával lehetne foglalkozni. Ez majd akkor nem lesz közpénz, ha a kilencedik alkotmánymódosítás, amit benyújtottak, átmegy, mert az mondaná ki, hogy a közpénz az, ami a központi költségvetés bevétele-kiadása és a tao ebbe nem tartozik bele. Csak ennyi pontosítást tennék hozzá. Tehát szerintem ennek a jogi alapja elvi szinten megvan. Azt gondolom, hogy bár a tao rendszerével sok szempontból nem értek egyet, de mindenképpen érdemes lenne azt a szempontot átbeszélni e támogatás kapcsán, amit a képviselő úr az előterjesztésében felvetett. Úgyhogy én magam meg fogom szavazni a tárgysorozatba vételt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További hozzászólási szándék van-e? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs. Az előterjesztőnek megadom a szót viszonzválaszra. Parancsoljon, képviselő úr!

Dr. Steinmetz Ádám válasza

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm a hozzászólásokat.

Nagyon röviden szeretnék válaszolni. Valóban lehet itt EU-s állásfoglalásokra hivatkozni, de ahogy a képviselőtársam is elmondta, a tao jelen pillanatban valóban közpénz és nagyon fontos, hogy ezekkel a közpénzekkel hogyan sáfárkodunk. Egyszerűen gazdaságilag és sportszakmailag is indokolatlan nem EU-s, de legfőképp nem magyar állampolgárok sportolásának támogatása.

Egy fontos dolgot még szeretnék tisztázni. Én nem zárom ki a külföldieket ebből a körből, hogy jöjjenek és akár a magyar sportegyesületekben, magyar akadémiákon képzésben részesüljenek, csak ezt finanszírozza meg a klubtulajdonos. Tehát hozza ide, ha tehetséges, finanszírozza meg, nevelje őket éveig és utána adja el jó pénzért. Lehet ilyet csinálni, ez a javaslat nem zárja ki, ez csak arra kötelezné a sportszervezeteket, hogy igenis az állampolgárság kérdésében adjanak információt, lehessen tudni, hogy ki az EU-s állampolgár, ki a magyar állampolgár és ki a nem magyar állampolgár.

Hozzáteszem, hogy a határon túl élő magyar testvéreink sportolását is támogatja a magyar kormány, több helyre is, többek között Eszékre is évi egymilliárd forintnyi támogatás megy, ott is megvalósulhat a magyar nemzetiségű gyermekek sportolása. Mindazonáltal várjuk Magyarországra is őket és a leggyorsabb eljárás keretein belül, aki akarja és tényleg magyar nemzetiségű, az meg tudja szerezni a magyar állampolgárságot. Tehát úgy gondolom, ez nem lehet kizáró tényező. Ennek fényében tisztelettel kérem még egyszer önöket, hogy engedjék meg, hogy a tisztelt Ház elé kerüljön a javaslat és ott tudjunk vitázni ezekről a kérdésekről. A magyar társadalom tao iránti hozzáállása nagyon szkeptikus a pénzek felhasználása, az átláthatóság tekintetében is és különösen most, egy gazdasági válság idején fontos, hogy ezekkel a kérdésekkel foglalkozzunk. Köszönöm szépen a figyelmet.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a javaslatról kell döntenünk. Ki az, aki támogatja a H/11027. számú, dr. Steinmetz Ádám képviselő önálló indítványának tárgysorozatba vételét? Aki igen, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Öt igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Kilenc nem szavazattal a bizottság nem vette tárgysorozatba. Köszönöm szépen. Soron következik a pedagógushiány megszüntetéséről szóló... *(Szilágyi György. Volt tartózkodás is, elnök úr!)* Tessék? *(Szilágyi György: Lett volna tartózkodás is!)* Elnézést! Akkor 8 nem szavazattal és 1 tartózkodással. Elnézést, ezt rosszul láttam.

A pedagógushiány megszüntetéséről szóló H/12959. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Soron következik a pedagógushiány megszüntetéséről szóló H/12959. számon benyújtott határozati javaslat. Az előterjesztők nevében, gondolom, Ander képviselő úr kíván szólni. *(Ander Balázs: Így van!)* Parancsoljon!

Ander Balázs szóbeli kiegészítése

ANDER BALÁZS (Jobbik) előterjesztő: Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Nyilvánvaló, hogy más mozt nézünk. Múlt héten ez kiderült miniszter úr bizottsági meghallgatása során is, viszont mi, a Jobbik-frakcióban vagy éppen az ellenzékben azt mondjuk, hogy igenis komoly gondok vannak a pedagógus-utánpótlás tekintetében. Egészen egyszerűen rendezni kellene a pedagógusok bérét.

Engedtesse meg, hogy néhány statisztikai adatot idecitáljak és ezzel untassam önöket, mert igen, meg fogjuk hallani - gondolom, megvannak a panelek erre -, hogy '13 és '17 között 40-50 százalékos pedagógusbér-emelés történt Magyarországon. Azt azonban rendre elfelejtik hozzátenni, hogy azóta ebből mennyi inflálódott el, rendre elfelejtik hozzátenni, hogy Hoffmann Rózsa egyik pozitív ténykedése, nevezetesen hogy az akkori minimálbér színvonalán állapította meg 101 500 forintban az úgynevezett vetítési alapot, amiből a pedagógusbéreket számítják, az a következő évben tulajdonképpen befagyasztásra került, rögzítették azon a szinten és azóta is ott van. Mondhatják azt is, hogy történik majd egy 10 százalékos emelés, viszont képviselőtársaim, azért hozzám hasonlóan önök közül sokan tanítottak, mielőtt országgyűlési képviselővé váltak, így azt is tudniuk kell, hogy mondjuk, a Global Teacher státusindex legfrissebb adatai szerint is tátong mondjuk 50 százalékos szakadék a között, hogy a társadalom is mit tartana elfogadható minimális pedagógusfizetésnek itt, Magyarországon, és ezzel szemben mi a valóság.

Ha a konkrét számokat nézzük, azt látjuk, hogy Magyarországon egy diplomás tanárember havi átlagkeresete az egyéb pályákon foglalkoztatott diplomások

átlagkeresetének valahol a 60 százaléka körül van, nagyon jó esetben talán közelíti a 70 százalékát, de nem ez az átlag. Viszont ha európai kitekintést teszünk, azt látjuk, hogy ez Lettországból 140 százalék. Az a helyzet, hogy elmarad még a lengyel, a litván vagy éppen az észti színvonalától is, ezek rendre tízegynéhány, húszegynéhány százalékkal megelőzik a hazai bérszínvonalat.

Mi hisszük azt, hogy annak a Széchenyinek tulajdonított mondásnak komoly igazságtartalma van, miszerint a nemzet nagysága a kiművelt emberfők sokaságában rejlik. Ennek a leghatékonyabb eszköze, szereplője, ez is jól tudott legalább a 2007-es McKinsey-féle felmérés, tanulmány óta, maga a pedagógus. Tehát azok a társadalmak tudnak felvonultatni jó oktatáspolitikai eredményeket, ahol megbecsülik a tanárembereket, ahol megbecsülik a pedagógusokat. Az a helyzet, hogy ha nézzük ezeket a számokat, amelyeket az előbb felvázoltam, akkor Magyarország nem ezek közé az államok közé tartozik, márpedig a jövőbeni versenyképességünk ezen is alapul, nagyrészt ezen alapszik. Önök olyan sokszor szoktak hivatkozni Klebelsberg Kunóra, és mi is nagyon szeretjük őt. Hadd tegyek ide megint csak egy történelmi érdekességet. 1941-ben, abban az időszakban, amikor egy ember havi 200 pengő fixszel könnyen viccelt, egy kezdő középiskolai tanárember bére 226 pengőt tett ki. Ez egy kezdő középiskolai tanárnak volt a havi fizetése, nyugdíj előtt ez akár a háromszorosát is elérhette.

Képviselőtársaim, ezzel a helyzettel valamit kezdeni kell, mert az egyéb ide vonatkozó adatok mind-mind azt bizonyítják, hogy komoly bajok lesznek. Ha nekem nem hisznek, nekünk nem hisznek itt, az ellenzéki oldalon, akkor higgyenek a Nemzeti Pedagógus Kar felmérésének, amely egy több éven keresztül történő vizsgálat során arra a megállapításra jutott, hogy azok a pályakezdők, akik egyáltalán odajutnak, hogy tanítani kezdenek, le is morzsolódnak... Rétvári államtitkár úr rendre azzal szokott előjönni, hogy egyre többen választják az ilyen vagy olyan pedagógus szakokat, viszont meg kell nézni azért azt is, hogy idén milyen volt, mondjuk, a továbbtanulási mutató Magyarországon. Tulajdonképpen beszakadtak ezek a mutatók, indexek Magyarországon, különös tekintettel a pedagógus-továbbképzésre. Száz szónak is egy a vége: ha oda kerülnek végre ezek a leendő pedagógusok, hogy tanítsanak, nagyon rövid időn belül, értsük ez alatt azt, hogy néhány éven belül, a Nemzeti Pedagógus Kar felmérése szerint egyharmaduk le is morzsolódik.

Ha megnézzük, hogy milyen a tanári korfa, lehet, hogy még nincs nagy baj és kormánypárti oldalról el lehet kenni az egészet azzal, hogy OECD-viszonylatban egész jól állunk abban a tekintetben, hogy mennyi diákra jut Magyarországon egy tanár, viszont azt is látni kell, hogy ketyeg a nyugdíjbomba. Amíg az ezredforduló táján Magyarországon körülbelül 15 százalék volt a harminc év alatti fiatal pedagógusok aránya, ez mostanra 6 százalékra zsugorodott. Képviselőtársaim, néhány éven belül ez a most még csak ketyegő nyugdíjbomba fel fog robbanni. Annak érdekében egyébként, hogy ezt a pályát, ezt a csodálatos hivatást vonzóvá lehessen tenni, az eddigieknél nagyobb arányú beavatkozásra lenne szükség. Nem vitatjuk egyébként ezeket az intézkedéseket, látom képviselő asszony serényen jegyzetel, bizonyára mondja a kormánypárti érveket majd, de nem is szoktuk támadni tehát ezeket az intézkedéseket. Nem erről van szó. Egészen egyszerűen arról van szó, hogy a baj mértékéhez képest kevésnek látjuk ezeket az intézkedéseket, sokkal nagyobb arányú beavatkozásra lenne szükség.

Hadd vonjak itt párhuzamot, mondjuk, az orvosberek rendezése és az oktatásban tevékenykedő pedagógusok bérrendezése között. Most akkor és úgy kerül sor az orvosberek rendezésére, amikor már nagy a baj, amikor szinte ég a ház. Mi azt szeretnénk kérni önöktől, hogy ne várjuk meg az oktatásügy terén ezt a pillanatot. Sokkal előbb kellene beavatkozni.

Ha megnézzük, mennyire vonzó ez a pálya, tessék megnézni azt, hogy mondjuk, az elitnek számító gimnáziumokból, középiskolákból mennyien jelentkeznek tovább pedagógusnak. Az ő arányuk, számuk elborzasztóan alacsony. Tehát amikor, mondjuk, finn oktatásra hivatkozunk, ezáltal azt is mondjuk, hogy ott a legjobbak és a legelhivatottabbak kerülnek erre a, még egyszer hangsúlyoznám, csodálatos pályára. Nagyon szépen kérem, hogy ne forgassák ki majd úgy a szavaimat, hogy a Jobbik alelnöke, bizottsági alelnök, Ander Balázs a pedagógus társadalmat kívánta volna degradálni. Én egy Révész Judit tanulmányra utalnék: 19 képzőhely 245 mentortanárát kérdezték meg, akiknek a keze alatt nagyon-nagyon sok pedagógusjelölt megfordult, és ők azt mondták a hipotézisben felállított 1-2 százalékos várakozással ellentétben, hogy gyakorlatilag a hallgatóik egynegyede nem lenne odavaló erre a pályára, pedig a legféltettebb kincseinkkel, a gyermekeinkkel foglalkoznak. Ha azt akarjuk, hogy az elhivatott pedagógus előbb-utóbb ne egyfajta szigetszerű jó gyakorlatként tételeződjön Magyarországon, hanem a legutolsó falusi vagy külteleki iskolában ez legyen az általános, akkor be kell avatkozni ezekbe a folyamatokba, amelyeket megpróbáltam felvázolni. Ez lenne az egyik, tehát a pedagógusbérek rendezése, mert mégsem járja, hogy egy kezdő pedagógus gyakorlatilag annyit visz haza havonta, mint egy árufeltöltő valamelyik nagyáruházban. Én nem az árufeltöltőtől sajnálom a bérezésüket, hanem alacsonynak tartjuk a pedagógusfizetéseket. Ez lenne az egyik pontja a határozati javaslatnak.

A másik pedig, ami igazándiból még csak ilyesféle költségvetési összegeket sem igényel, az, hogy vezessék be a pedagógus-ösztöndíjat. Itt nem a Klebelsberg-ösztöndíjról van szó, szeretném hangsúlyozni. A közszolgálati ösztöndíj mintájára, aki ezt a pályát választja vagy teszem azt negyven-egynéhány éves fejjel, ha visszamegyek tanítani példának okáért és szeretnék magamnak egy másik szakot választani, akkor ne a nyomorúságos pedagógusbérből kelljen annak a másik szaknak a költségeit kigazdálkodni és kvázi a család elől elvenni ezeket a forrásokat, hanem az állam ezáltal is honorálja a tanárokat és jelezze, hogy a legnemesebb közszolgáltatás az, amit ők végeznek. Éppen ezért ebbe a kategóriába sorolja át a pedagógus szakma, hivatás ilyen-olyan továbbképzéseit, alapképzéseit. Ehhez kellene állami forrásokat odarendelni és a törvényi szabályozókat így alakítani. Azt hiszem, ez, tehát a határozati javaslat 2. pontja tényleg nem igényel olyan megrendítő és a költségvetést romba döntő összegeket, amelyekre az 1. pont kapcsán egy pandémia során lehet, hogy önök hivatkoznak.

Ennyi lenne a javaslatunk, tisztelt kormánypárti képviselő asszonyok és urak. Kérem, hogy méltóztatassanak támogatni. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e valaki hozzászólni? *(Dunai Mónika jelentkezik.)* Dunai Mónika képviselő asszony, parancsoljon!

Hozzászólások

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Ha ezt a tárgysorozatba vételi kérelmet és ennek a szövegét nézzük, ami be van nyújtva, tehát nem csak azt, amit részben elmondott Ander Balázs képviselőtársunk, akkor azok a gondolatok, célok, amelyeket Széchenyitől is idéz, nem vitathatók. Ezekben, azt gondolom, ma nem fogunk vitatkozni, nem is vitatkozhatunk, hiszen az mindannyiunk közös érdeke. Azt jó hallani, hogy a baloldálnak is talán ez a célja, hogy Magyarországon a pedagógusok presztízse emelkedjen, nemcsak erkölcsileg, hanem anyagilag is, az, hogy a pálya vonzó legyen és minél több fiatal válassza ezt a hivatást. Tehát a célokban vitatkozni én sem fogok, nem is tudunk, ezzel egyetértünk, ez egyértelmű.

Őn a jelenről és a még sötétebb jövőről, az ön által vélelmezett jövőről beszélt. Kérem, engedje meg, illetve engedjék meg a bizottság tagjai, hogy most kicsit a múltból is beszéljek és ne is 2010-nél kezdjem, hogy ne legyek igazságtalan, hogy bezzeg, amikor a Fidesz-kormány átvette a vezetést és az ország irányítását, akkor mi mindent tett. Ha visszatekintünk az az előtti évekre, ott volt egy olyan nagyon súlyos szervezeti átalakítás, a bolognai rendszerre gondolok, amely hatalmas törést okozott a pedagógusképzésben. Azt állítom, hogy a bolognai rendszert áterőltetni a pedagógusképző intézményeken, egy végzetes hiba volt. Tehát az, hogy a pedagógus szakma presztízse és a népszerűsége a fiatalok körében még hagy maga után kívánnivalót, illetve hagyott maga után kívánnivalót és a nyomai még megvannak ma is, az innen gyökerezethető.

Nem volt egyszerű történet 2010 után ezt a bolognai rendszert a pedagógusképzésben visszafordítani. Ez már emelkedést jelentett egyébként a pedagógus szakma választásában, itt már érzékelhető volt. Tehát vannak egyrészt szervezeti és strukturális döntések, amelyeket meg kellett változtatni ahhoz, illetve meg kellett hozni 2010 után, hogy ezeket az egyébként közösen lefektetett célokat tudjuk teljesíteni. Az egyik legfontosabb ez volt.

A másik pedig az, hogy bevezettük a pedagóguséletpálya-modellt és itt most nemcsak az azonnali 50 százalékos béremelésre gondolok, hanem arra az előmeneteli rendszerre, amelyet ez a pedagóguséletpálya-rendszer biztosít a pedagógusoknak. Az, hogy olyan sokan rögtön a gyors eljárásban már pedagógus I.-be, II.-be tudtak lépni viszonylag rövid idő leforgása alatt az első években, sőt, szép számmal vannak mesterpedagógusok is, ez is azt bizonyítja, hogy erre igény van és a pedagógusok igenis saját maguk miatt, a presztízszük miatt is, meg természetesen a jelentős fizetésemelésnek köszönhetően is választják azt, hogy megcsinálják a portfóliót és eggyel vagy kettővel magasabb fokozatba lépnek. Ez azt jelenti, hogy az 50 százalékos béremelésen felül lehetőségük volt, van egy ennél lényegesen magasabb szakmai és anyagi fokozatba és megbecsültségbe is lépni.

Az nem volt véletlen, hogy amikor a pedagóguséletpálya-modell elindult, a nagy béremelési hullámok között elsőként választotta a kormány a pedagógusok közösségét, hogy itt kezdjük a béremeléseket. Jóval megelőzte az egészségügyi dolgozókat, a rendvédelmi dolgozókat. Ez egyfajta elkötelezettség amellet, hogy igenis szeretnénk, ha valóban a Széchenyi által lefektetett gondolatmeneten haladva a pedagógusok megbecsültségét mindig az ország gazdasági teljesítőképességének függvényében növeljük. Azóta azt látjuk, hogy eltelt jó néhány év és nem maradtunk ennyiben, hiszen azóta számos olyan intézkedést hozott a kormány, amellyel a négyéves béremelési program lezárta után is tovább tudjuk ösztönözni a pedagógusok minőségi munkavégzését. Ezek közül már jó néhányat képviselőtársam is elismeréssel említett, bár hozzátette, hogy ez nem elegendő. Azt gondolom, soha semmi sem elegendő. Tehát ha az ország költségvetése és teljesítőképessége ötször ennyi lenne, akkor az ember nyilván sokkal könnyebben tudná akár az ötszörösét adni azoknak a béremeléseknek, amelyeket nemcsak a pedagógus szakma, hanem az egészségügyi dolgozóktól kezdve a rendvédelmi dolgozókon át a fuvarozókig, a szolgáltatási szektorban dolgozókig kérnek, tehát gyakorlatilag bárki, aki ma Magyarországon munkából él és dolgozik, mindenki megérdemli a jobb megbecsülést, mindenki megérdemli a magasabb béreket.

Még most, a járvány ideje alatt, ebben az évben is azt lehet látni, és azt gondolom, ezt nem vitatja egyik képviselőtársam sem, hogy olyan emberfeletti erőfeszítéseket teszünk, amelyek ezen az úton nem visszavetik az embereket, hanem még további lehetőségeket biztosítanak a pedagógusoknak is. Ilyen a minőségi pótlék, a minőségi munka elvégzésének honorálására bevezetett 10 százalék, amivel élhetett,

élhet minden egyes iskola, remélem, hogy az iskolaigazgatók ezt kellő módon és igazságosan tudták bevezetni. Vagy az, érzékelve még az év elején, hogy a diplomás minimálbérhez igazítani kell a pedagógusok, a kezdők, a gyakornokok bérét is, ott volt egyszer egy nagyon gyors segítségnyújtás, egy 8 százalékos béremelés. Ez a 10 százalékhöz, amit említettem az előbb, még hozzájárult, tehát e feletti, így immár 18 százalékos emelésről beszélhetünk. Ezt most nem a párt nevében mondom, csak magánszemélyként, hogy a gyakornokok bérével még midig van mit kezdenünk, tehát a gyakornokok bérét még mindig igazítani kellene majd a fölötte lévő kategóriákhoz, de azt gondolom, hogy nem egy ilyen határozati javaslatból lesz magasabb a bére és a megbecsültsége a pedagógusoknak. Hiszen miről szól ez a javaslat? Az egyik pontja arról szól, hogy egy cselekvési tervet állítson össze a kormány. Mi azonban nem cselekvési tervet állítottunk össze, hanem cselekszünk. Tehát 2010 óta folyamatosan cselekszünk a különféle társadalmi rétegek érdekében, és ezek közül elsőként, mint említettem és kiemelten a pedagógusok és az iskolában dolgozók érdekében, mert ne csak a pedagógusokról beszéljünk, hanem mindenkiről, aki az oktatás-nevelésben dolgozik. Cselekszünk és egymás után hozzuk meg ezeket a döntéseket.

Persze, tervezni kell és a tárca tervezi is azokat a következő lépéseket folyamatosan, amelyeket fokozatosan be tudunk vezetni. Azt állítom tehát, és ez lehet, hogy megnyugtató képviselőtársamnak, lehet, hogy nem, de ettől függetlenül, hogy van egy ilyen határozati javaslat és azt tárgysorozatba vesszük vagy nem, eddig is emeltük a pedagógusok bérét, igyekeztünk a struktúrát is úgy változtatni, a pedagógusképzést is ahhoz alakítani, hogy minél vonzóbb legyen akár a Klebelsberg-ösztöndíjjal, amelyet ön is említett. Megjegyzem, annak az eredményei már látszanak, hiszen ha csak a gyógypedagógus szakmát nézzük, amiben nagyon nagy lemaradásunk volt, kétszer annyi gyógypedagógus végez ma már Magyarországon, mint jó néhány évvel ezelőtt. Ez, azt gondolom, már eredmény. Lehet, hogy még több gyógypedagógusra van szükség, legalábbis biztosítanunk kell, hogy valóban a szakmában tudjanak dolgozni és itt maradjanak. Ezeket a döntéseket cselekvési tervek nélkül is hozzuk folyamatosan és azt lehet látni, hogy még ebben a nehéz esztendőben is így teszünk.

Én most csak néhány intézkedést mondtam, azt hiszem, a Kulturális bizottság ülésén nem kell tételelesen felsorolni azt a több tucat intézkedést, amelyet akár csak az elmúlt 2-3 évben a pedagógus szakma elismertségéért és az anyagi megbecsüléséért hoztunk itt, a parlamentben, ezt mindannyian jól tudják. Igazából, azt gondolom, akkor lenne közös cselekvés a baloldallal együtt, ha nemcsak a tervek gyártását kérnék tőlünk számon, hanem támogatnák, amikor benyújtunk egy-egy ilyen előterjesztést, ilyen törvénymódosítást, egy ilyen költségvetési módosító indítványt vagy egy költségvetésről szavazunk. Ha ezeket támogatná a baloldal egytől egyig, azt gondolom, akkor valósulhatna meg az, hogy itt van egy pont, amiben a célok azonosak és az eredményt is együtt kísérjük figyelemmel és a döntéseket is közösen tudjuk meghozni. Erre kérem tisztelt baloldali képviselőtársaimat, hogy ne csak a noszogatásban, hanem a cselekvésben és a benyújtott javaslatok elfogadásában is legyenek partnerek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e további hozzászólási szándék? *(Ander Balázs jelentkezik.)* Előterjesztőként meg fogom adni a válaszáadásra a lehetőséget, de most egyelőre még a vitánál tartunk. Szilágyi képviselő úr? *(Szilágyi György: Igen.)* Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem akartam nagyon hozzászólni, de a múltban Soros-ösztöndíjjal megtámogatott liberális kormány képviselője, Dunai Mónika felszólalására muszáj megszólalnom, hiszen a liberális,

szélső liberális oldal felszólalása alapján, úgy gondolom, hogy valahol ellentmondás van a képviselő asszony mondatai között. *(Dr. Hoppál Péter távozik.)*

Ha ön azt kéri az ellenzéktől, hogy gondolkodjunk, dolgozzunk közösen és próbáljunk meg cselekedni közösen azon, hogy hazánk minél jobb teljesítményre legyen képes, és hogy a magyar emberek minél nagyobb jólétben élhessenek, ez egyébként az ellenzéki oldal jobboldali ellenzéki pártjának, a Jobbiknak a legfőbb célkitűzése. Mi a valódi jobboldalon úgy gondoljuk, hogy valóban közösen tudnánk tenni ennek az országnak a jövőjéért. Ha a liberális kormányzat képviselőjében Dunai Mónika úgy gondolja, hogy a társadalom egészében nagy problémát jelentenek a bérek, akkor felhívom a figyelmét, hogy szívesen láttuk volna, ha csatlakozott volna a Jobbik béruniós kezdeményezéséhez, amit még az Európai Unió is támogatott volna. Bár lehet, hogy önök már akkor is tudták, hogy kifelé akarják vezetni ezt az országot az Európai Unióból, mi azonban szeretnénk még mindig Európához tartozni a jövőben is.

A képviselőtársam javaslata, úgy gondolom, előremutató. Nem szeretnék a múlttal foglalkozni, úgy gondolom, hogy a jelennek kellene foglalkozni. A jelenben pedig az egyik legfontosabb az lenne, hogy a pedagógustársadalomnak lehetőségeket nyújtsunk, főleg azért is egyébként, mert azt lehet mondani, hogy a pandémia idején bőven erőn felül bebizonyították, hogy lehet rájuk számítani, nehéz helyzetben is lehet rájuk számítani és úgy gondolom, a jövőnkbe történő befektetés lenne az, ha őket minél jobban tudnánk segíteni. Itt nem csak anyagi dolgokról van szó. A társadalom megbecsüléséről van szó, arról, hogy mennyire tudjuk vonzóvá tenni a pedagógus pályát, mennyire tudjuk vonzóvá tenni azon fiatalok számára, akikre nagyon nagy szükség lenne a pedagógus pályán és fontos lenne, hogy ezt válasszák.

Ahhoz viszont valóban nagyon sok mindent kellene változtatni. Ennek az egyik lépése egyébként a képviselőtársam által benyújtott javaslat. Tehát arra kérem, gondoljanak bele abba, hogy önöknek mennyit segített annak idején, hogy Soros-ösztöndíjakkal tanulhattak és képezhették magukat. Éppen ezért úgy gondolom, hogy mind a pályázati lehetőségeket, mind a tanulmányi ösztöndíjakat, mind pedig a béremelést önöknek támogatniuk kellene. Tehát kérem, hogy a képviselőtársam javaslatát támogassák. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e további hozzászólás? *(Szabó Szabolcs jelentkezik.)*
Szabó Szabolcs képviselő úr, parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót. Én csak két apróságra reagálnék, inkább a jegyzőkönyv kedvéért.

Nyilván egy cseppet igazságtalan azt mondani mondjuk, hogy az ellenzéki képviselők szavazzák meg a költségvetést, mert ha nem szavazzák meg, akkor biztos nem szeretnék, hogy a pedagógusok fizetése magasabb legyen. Tudjuk jól, hogy a költségvetés sok mindent tartalmaz és ott tízezermilliárd forintos nagyságrendben szerepelnek mindenféle kiadások. Nyilván, ha bárki a kormányoldaltól azt kérné, hogy arról a sorról szavazzunk külön, ahol a Klebelsberg Központ személyi kiadásai vannak, annak az emelkedését mindenki megszavazná. Csak itt együtt kell szavazni a Paksi Atomerőmű fejlesztését végző cég tőkeemelésétől kezdve a Magyarságkutató Intézetten keresztül nagyon-nagyon sok mindenről. Nyilván ilyen esetben az ellenzék mindig kényszerhelyzetben van. Úgyhogy nagyon szívesen megszavaznám, de kérjenek külön szavazást, szerintem mindenki meg fogja szavazni a következő költségvetésben például a személyi keret növelését, mondjuk, a Klebelsberg Központ esetében.

A másik, bár nem tartozik szűken a témához, de képviselő asszony felvetette, hogy mekkora hiba volt annak idején a bolognai rendszer, tehát az osztott képzés bevezetése a tanárképzésben, amit aztán vissza is alakítottak osztatlanra. Én részt

vettem tanrendkidolgozásban akkor is, amikor ez szét lett bontva, akkor is, amikor össze lett rakva újra osztatlan képzésre. Én akkor is azt gondoltam és most is azt gondolom, hogy osztatlanban is lehetett volna jól csinálni, meg osztatlanban is lehet rosszat csinálni. Sokszor a fejetlenséget éreztem akkor is, amikor osztatná vált és őszintén szólva azt sem nagyon értettem, amikor osztatlanná alakították. Tehát ott álltunk például és minden képzési programra egyből kellett háromfélét csinálni, ha jól emlékszem, 11, 14 és fél és 12 félévre. Nem hiszem, hogy önmagában ez volt a probléma lényege. Nem volt jó a koncepció megalapozása annak idején szerintem a tanárszakok esetében, de lehetett volna abból jól csinálni. Arról sem vagyok teljesen meggyőződve, hogy tökéletesen működik a mostani rendszer, de ez már egy nagyon messzire vezető vita lenne. De gondoltam a jegyzőkönyv kedvéért elmondom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e további hozzászólási szándék? *(Senki sem jelentkezik.)*

Ha megengedik, két mondatot mondanék csak a végén. Nem kívánok belemenni most általános természetű vitákba, mert annak nem itt van a helye, csak konkrétan az előterjesztésre vonatkozóan szólnék. A b) pont úgy szól, hogy ezt a bizonyos pedagógus-ösztöndíjat vezesse be a kormány, hogy - és itt idézem - a pedagógusképzés ne számítson bele a hallgató állami ösztöndíjas helyébe, ezzel elősegítve, hogy az ott végzett hallgató a végzettsége megszerzése után vagy tanulmányai közben térítés nélkül átképezhesse magát. Ez az idézet.

Nekem ezzel van a legnagyobb problémám, tisztelt képviselőtársaim, mert első ránézésre, de második vagy akárhánnyadik ránézésre is ezt nem tudom másként értelmezni, minthogy az, aki pedagógusképzésre jelentkezett, felvették, ott tanul, és menet közben eszébe jut, hogy nem feltétlenül pedagógus szakot akar végezni, hanem mondjuk jogász is akar lenni, akkor az addig eltöltött félévét nem kell beleszámolni az állami ösztöndíjas keretbe, következésképpen, ha úgy tetszik, a kezdettől indíthatja a finanszírozott félévei számát. Ergo egy ilyen javaslattal nem a pedagógus-utánképzést, hanem a pályaelhagyást tudjuk elősegíteni vagy növelni. Én ebből a megfontolásból ezt a javaslatot nem tudom támogatni.

Megadom a szót természetesen az előterjesztők képviselőjének, Ander képviselő úrnak. Parancsoljon!

Ander Balázs válasza

ANDER BALÁZS (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm, elnök úr. Ebben az olvasatban ez akár még igaz is lehet, de éppen ezért hoztam fel példaként... *(Elnök: A mikrofont legyen szíves bekapcsolni! Köszönöm szépen.)* Elnézést! Tehát azért hoztam fel példaként azt az esetet, hogy aki például már tanít és 40-50 éves fejjel adott esetben lenne még benne energia és kedv ahhoz, hogy elvégezzen egy plusz szakot, akkor ezt ilyen formán megtehesse. Azért határozati javaslat, hogy mondjuk, az ilyen buktatókat, elnök úr most nagyon ügyesen felismert egy ilyet, kiküszöböljék és az eredeti célnak megfelelően megvalósítsák azt, amit ilyen formán önök elé tártunk.

A jegyzőkönyv kedvéért szeretném elmondani, hogy ugyan képviselő asszony baloldaltól beszélt, de a jegyzőkönyvben legyen úgy, hogy az ellenzéken belül a konzervatív néppárti és valóban jobboldali Jobbik is a pedagógusbérek rendezése mellett van. Köszönöm szépen.

Aztán folytatnám tovább. Van egy szemléletbeli különbség kettőnk között. Nevezetesen az, hogy ez kicsit a mi volt előbb, a tyúk vagy tojás kérdése. Először kell egy jó erős gazdaság, amely majd finanszírozni tudja azt a csodálatos oktatási rendszert, amiben mindannyian egyetértünk reményeim szerint, vagy pedig ezt a logikai láncot meg is lehet fordítani. Finnországban például úgy történt a dolog, hogy

ezt megfordították és előbb volt ott egy jó oktatási rendszer. Emlékezzünk arra, hogy amikor kiegészítettük, 1867-ben, akkor Finnországban egy olyan éhínség dült, hogy a magyar történelemben tényleg nagyítóval kell keresni az olyan tragikus időszakokat, mint amilyenben éppen akkor a finnek leledzettek. Ennek ellenére mégiscsak azt mondták, hogy az oktatás legyen az első. Ezt Magyarországon is felismerték.

Nem véletlenül utaltam Klebelsberg Kunóra, kormánypárti képviselőtársaim, az 1926-os, '27-es törvényre. Tehát hivatkozhattak volna egyébként Klebelsbergék is arra, hogy nem is tizennéhány évvel korábban, hanem csak hét-nyolc meg kilenc évvel korábban mi történt Magyarországon, volt egy vesztes világháború, aztán egy '18-19-es totális felfordulás, volt egy iszonyatos kártétellel járó román megszállás, amikor azt is kivitték vasúti vagonok ezreiben az országból, ami le volt betonozva, le volt csavarozva, aztán volt egy jóvátétel és végül ott volt egy gazdaságilag padlóra küldött és ráadásul több százezer magyar menekültről gondoskodni kénytelen ország 1920-ban, a húszas évek elején. Ennek ellenére mégis azt mondták, hogy akkor gondolkodik bölcsen bármelyik ország, bármelyik kormányzat, ha az oktatási költségeket nem költségként, hanem a jövőbe való befektetésként tételezik. Ez akkor így történt. Amikor mi kritikákat fogalmazunk meg azzal kapcsolatban, hogy adott esetben itt hogyan működnek a dolgok, akkor erre szeretnénk többek között visszautalni, hogy ezt a területet egy olyan szférának, ágazatnak tartjuk, amely nem kapja meg azt a kellő figyelmet, amit egyébként meg kellene hogy érdemeljen.

Képviselő asszony, ha olyan javaslattal jönnek majd, ami nem salátatörvénybe van belecsomagolva és emészthetetlené teszi tulajdonképpen az egészet - ott van azért benne kis emészthető valami és az nagyon finom falat, csak úgy a többi, ami mellette van, az lenyelhetetlen számunkra -, akkor szíves örömet fogjuk ezeket támogatni. Az itt elhangzottak ellenére mégiscsak azt kérem önöktől, hogy támogassák ezt a határozati javaslatot. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! A szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/12959. számon benyújtott, Ander Balázs és képviselőtársai által jegyzett indítvány tárgysorozatba vételét? Aki igen, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Öt igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Nyolc nem szavazattal a bizottság nem támogatta. Köszönöm szépen.

Az ülés berekesztése

Tisztelt Képviselőtársaim! A napirendi pontjaink végére értünk és ezzel az ülést is bezárom. Köszönöm szépen. További szép napot kívánok mindenkinek!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 57 perc)

Dr. Pósn László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: dr. Lestár Éva